

[PDF udgave \(61 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag

Journalnummer

Kontor

1

400.C.2-0

EUK

23. oktober 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevareministeriets grundnotat om rapport fra Kommissionen til rådet om udviklingen i humlesektoren, KOM(2003) 571 endelig.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

REP/DFFE/9. kontor

J.nr.: 2404-11-03-92

Den 22. oktober 2003

LEHAAG/EFJ/LLI

FVM 119

Grundnotat til Folketingets Europaudvalg

om rapport fra Kommissionen til Rådet om udviklingen i humlesektoren

KOM (2003) 571 endelig

Resumé

Kommissionen har fremlagt en rapport om den økonomiske udvikling i humlesektoren, hvilket Rådet har forpligtiget Kommissionen til inden den 31. december 2003. I rapporten er der en gennemgang af markedsordningen for humle samt dens elementer, udviklingen i humlesektoren i EU og dens placering på verdensmarkedet. Rapporten er ikke ledsaget af forslag til ændring af markedsordningen for humle, men Kommissionen fremkommer med retningslinjer for indholdet af en sådan reform, hvor Kommissionen finder, at den nuværende produktionsstøtte skal afkobles dog med mulighed for at opretholde 25% i koblet form, mens regler om for eksempel produktcertificering skal opretholdes.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2003) 571 af 30. september 2003 fremsendt rapport til Rådet om udviklingen i humlesektoren. Rapporten er oversendt til Rådet den 30. september 2003.

Rapporten er udarbejdet i henhold til artikel 18, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 om den fælles markedsordning for humle, hvorefter Kommissionen inden den 31. december 2003 skal forelægge Rådet en rapport om den økonomiske udvikling i humlesektoren og om fornødent ledsage rapporten af et forslag til ændring af markedsordningen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formål og indhold

Rapporten indledes af en gennemgang af den fælles markedsordning for humle, som i sin nuværende udformning går tilbage til 1997. Der gælder en produktionsstøtte, som er fastsat til 480 €/ha for alle sorter. Udover at holde rentabiliteten på et attraktivt niveau har producentstøtten, ifølge Kommissionen, på afgørende vis bidraget til dels at opretholde en afgrøde, som udgør en karakteristisk del af landskabet i visse regioner, dels at opretholde en sund lokalbaseret økonomi og især af beskæftigelsen i familiebrug.

Producersammenslutninger spiller en væsentlig rolle i sektoren og varetager opgaver med markedsføring af produktionen og forvaltning af strukturforanstaltninger finansieret gennem tilbageholdelse af op til 20 % af produktionsstøtten. Da producenterne kan vælge selv helt eller delvist at markedsføre deres produktion, er der efter Kommissionens opfattelse samtidig en fleksibilitet, som har bidraget til at styrke markedsmekanismen. På baggrund af en forskellig tilgang til tilbageholdelse af støtten i medlemsstaterne, anbefaler Kommissionen, at man fremover anvender en frivillig ordning, og at hele støttebeløbet udbetales til producenten, idet udbetaling via producersammenslutningerne fortsat bør være en ufravigelig betingelse.

Humlesektoren var i 1998 kendetegnet ved en kraftig ubalance mellem produktionen og de faktiske markedsbehov, hvorfor der blev indført særlige midlertidige foranstaltninger i form af støtte til midlertidigt dyrkningsophør eller rydning af humle. Denne støtte udgør 480€/ha, og er dermed den samme som produktionsstøtten. Kommissionen vurderer, at kombinationen af disse to særforanstaltninger har gjort det muligt på effektiv vis at tilstræbe en ligevægt i sektoren, men sætter samtidig spørgsmålstegn ved, om de i deres nuværende udformning længere kan anses for tidssvarende.

Udgifterne til markedsordningen har siden 1997 udgjort mellem 12,5-13 mio. € om året.

Der er krav om, at humlen produktcertificeres inden markedsføring med henblik på, at det dokumenteres, at minimumskvalitetsnormerne er overholdt. Dette krav, som også gælder importeret humle, bidrager ifølge Kommissionen til markedets gennemsigtighed og er af stor betydning for både producenten og den industrielle bruger.

EU er den førende producent på verdensplan med en produktionsandel på 40 %, efterfulgt af USA (27 %) og Kina (14 %). Produktionsandelen i de nye EU-medlemslande (Tjekkiet, Slovenien, Polen og Slovakiet) udgør 11 %. Humle produceres i 8 EU-lande. Den største producent er Tyskland med 84 %, hvorefter

følger Storbritannien, Spanien og Frankrig med henholdsvis 6, 4 og 3 %.

Humlearealet i EU er siden 1997 formindsket med 17 %, og tilbagegangen i dyrkningen er sket i alle producentmedlemsstater undtagen Frankrig. Produktionsfaldet har dog været mindre markant i EU end på verdensplan. Antallet af bedrifter, hvor der produceres humle, er konstant faldende og samtidig er

gennemført foretagende, idet stigende produktion af humle i EU har medført en stigende efterspørgsel, og sektoren er blevet svækket.

Med hensyn til sortsgupper er ca. 55 % af humlearealet i EU beplantet med såkaldte aromatiske sorter og den resterende del med såkaldte bitre sorter. Der er sket en omstilling til fordel for sorter med et højt alphasyreindhold, hvorved udbudet langt har oversteget en vigende efterspørgsel, og sektoren er blevet svækket.

Om markedssituationen fremgår det af rapporten, at markedsføring på basis af på forhånd indgåede kontrakter er vigende i forhold til salg på det frie marked, idet salg via kontrakter dog fortsat tegner sig for ca. 60 % af produktionen. Både kontraktpriserne og priserne på det frie marked har været svingende, idet sidstnævnte i høj grad har nærmet sig førstnævnte. Der har i de seneste år været en stigning i producentlagre, hvilket ifølge Kommissionen må tilskrives manglende tilpasning til udviklingen på markedet.

Internationalt set er EU nettoeksportør af humle, og det er Kommissionens opfattelse, at EU vil bevare sin position som omdrejningspunkt for verdensmarkedet.

Kommissionen opstiller afslutningsvis tre krav, som den fælles markedsordning for humle bør opfylde på mellemlang og langt sigt:

- Produktionens bæredygtighed i relation til kvalitet og kritisk markedsføringsmasse bør bevares, og derfor bør både bestemmelserne vedrørende produktcertificering og producentsammenslutningernes centrale rolle opretholdes.
- De nuværende økonomiske vilkår for humleproduktionen og humledyrkningens rentabilitet bør opretholdes, også med henblik på landskabsbevarelse og opretholdelse af beskæftigelse. Kommissionen anbefaler en tilgang, der vil ansøre producenterne til at opretholde investeringerne i humlearealer og til at iværksætte sortsomstilling, hvilket skal opnås gennem en støtte, der svarer til den nuværende, og som overføres mere effektivt og direkte.
- Fleksibilitet i forhold til markedsudviklingen bør sikres ved at give producenterne mulighed for både midlertidigt at standse produktionen og endeligt at udnytte andre produktionsmuligheder.

På denne baggrund angiver Kommissionen følgende retningslinjer for den fremtidige humleordning:

- Produktionsstøtten integreres i enkeltbetalingsordningen og afkobles som udgangspunkt fuldt ud, idet medlemsstaterne dog vil få mulighed for at bevare op til 25% af støtten som koblet for eventuelt at tage højde for særlige produktionsvilkår eller regionale særtræk. Medlemsstaterne kan beslutte at gøre tildelingen af hele eller en del af den koblede støtte betinget af medlemskab af en producentsammenslutning.
- Den nuværende fælles markedsordning ændres, idet reglerne vedrørende certificering og forbindelser til tredjelande vil kunne bibeholdes, ligesom der bør fastsættes regler for producentsammenslutningernes rolle.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Gældende dansk ret

EU-forordninger er umiddelbart gældende i dansk ret.

Konsekvenser

Rapporten har ingen umiddelbare konsekvenser.

Høring

Rapporten har været i høring i §2-udvalget (landbrug). Udvalget havde ingen bemærkninger.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.